

165. Κι Εκείνος είναι που σας έκανε διαδόχους (Του) στη γη. Ανύψωσε μερικούς από σας; σε βαθμό πάνω απ' άλλους, ώστε να σας δοκιμάσει σ' ό,τι σας έδωσε. Γιατί ο Κύριος σου γρήγορα τιμωρεί, είναι όμως Πολυεύσπλαχνος κι Ελεήμονας.

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَلَوَّكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَعَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

(7) Σούρα ελ-΄Εαράφ
(Τα ΄Υψη)

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ
του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Α. Λ. Μ. Σ. = (Έλιφ, Λαμμ, Μιμμ, Σαντ)*

التَّص ﴿١﴾

2. Ένα Βιβλίο σου αποκαλύφθηκε, - Έτσι, μην αφήσεις την καρδιά σου να στενοχωριέται για μ' αυτό(εκτός εάν ο λαός του αρνείται την πίστη). - Γιατί μ'αυτό θα μπορέσεις να προειδοποιήσεις τους κακούς και να υπενθυμίσεις τους Πιστούς.

كُنْتُ أَنْزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِيُنذِرَ بِهِ. وَذَكَرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾

3. Υπακούετε (ω άνθρωποι!), στην αποκάλυψη που σας εστάλη, απ' τον Κύριό σας - και μην ακολουθείτε σα φίλους ή προστάτες άλλους, εκτός απ' Αυτόν. Πολύ λίγο θυμάστε τις προειδοποιήσεις.

أَتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾

4. Πόσα πολλά χωριά έχομε καταστρέψει (για τις αμαρτίες τους); Η τιμωρία μας τους ήλθε ξαφνικά τη νύχτα ή κατά τη διάρκεια του ύπνου τους στην απογευματινή τους ανάπαυση.

وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بِأَسْنَانِنَا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ ﴿٤﴾

5. Κι έτσι όταν η τιμωρία μας τους

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأَسْنَانِنَا إِلَّا أَن قَالُوا

κατέλαβε, καμιά φωνή δεν ακούστηκε, παρά αυτή: "Πραγματικά ήμασταν ένοχοι".

6. Τότε θα ρωτήσουμε εκείνους στους οποίους είχε σταλεί το Μήνυμά μας, κι εκείνους με τους οποίους το στείλαμε.

7. Και θα τους απαριθμήσουμε και πάλι τις πράξεις τους, με γνώση (Μας) γιατί ποτέ δεν ήμασταν απόντες (σ' οποιαδήποτε ώρα ή τόπο).

8. Το ζύγισμα κατά τη μέρα αυτή θα είναι δίκαιο (με ακρίβεια), έτσι όποιον το φορτίο (απ' το βάρος των καλών πράξεων) είναι βαρύ, αυτοί είναι οι ευτυχισμένοι.

9. Κι όποιου το φορτίο είναι ελαφρό, είναι εκείνοι που θα θρουν χαμένη την ψυχή τους, γιατί άδικα μεταχειρίστηκαν τις εντολές μας.

10. Εμείς ήμασταν που σας τοποθετήσαμε με εξουσίες στη γη και σας εφοδιάσαμε μ' όλα για τη συντήρησή σας, πολύ μικρή είναι η ευγνωμοσύνη που δίνετε.

11. Εμείς ήμασταν που σας πλάσαμε και σας δώσαμε μορφή, κι έπειτα διατάξαμε τους αγγέλους: Υποκλιθείτε στον Αδάμ, κι όλοι έσκυψαν, και μόνο ο Ιμπλίσ (ο διάβολος) αρνήθηκε να είναι μ' όσους υποκλιθηκαν.

12. Είπε (ο ΑΛΛΑΧ): "Τι σ' εμπόδισε να σκύψεις χάμω, αφού Εγώ σε προστάζω;" κι αυτός απάντησε: "Εγώ είμαι

إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٦﴾

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ

الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾

فَلَنَقْضَنَّ عَلَيْهِمْ بِعَلَمِ رَبِّكَ مَا كَانُوا يَعْبَثُونَ ﴿٨﴾

وَأَلْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ

فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٩﴾

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا

أَنفُسَهُمْ يَمَا كَانُوا يَتَّبِعُونَ ﴿١٠﴾

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا

مَعِيشًا قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ﴿١١﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ

اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ

لَرَىٰ كُنَّ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿١٢﴾

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ

خَلَقَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٣﴾

καλύτερός του. Μ' έπλασες από φωτιά, κι αυτόν τον έπλασες από λάσπη".

13. Είπε (ο ΑΛΛΑΧ): "Φύγε, κάτω απ' εδώ, δεν μπορείς εδώ μέσα να είσαι αυθάδης, έξω έξω γιατί είσαι ο μικροπρεπέστατος (απ' όλα το πλάσματα).

14. Είπε (ο σατανάς): "δώσε μου αναβολή μέχρι την ημέρα που θ' αναστηθούν".

15. Είπε (ο ΑΛΛΑΧ): "Να είσαι απ' αυτούς που έχουν αναβολή".

16. Είπε, ο Σατανάς: "Επειδή μ' έδιωξες (απ' το Δρόμο), θα παραμονέψω περιμένοντάς τους στον Ίσιο Δρόμο Σου,

17. "κι έπειτα θα τους επιτεθώ (από μπροστά τους) ανάμεσα, στα χέρια τους κι από πίσω τους, απ' τα δεξιά τους κι απ' τ' αριστερά τους, και δεν θα βρεις τους περισσότερους απ' αυτούς ευγνώμονες (για την ευσπλαχνία Σου)".

18. Είπε (ο ΑΛΛΑΧ): "Έβγα έξω απ' αυτό, ατιμασμένος κι εκτοπισμένος. Βεβαίως, αν κανείς απ' αυτούς σ' ακολουθήσει, η Κόλαση τότε θα γεμίσει από σας όλους.

19. "Ω! Αδάμ! κατοίκησε συ κι η γυναίκα σου στον Κήπο, και χαρείτε κι οι δυο σας, τρώγοντας (απ' όλους τους καλούς καρπούς), όπου θέλετε, αλλά μην πλησιάζετε αυτό το δένδρο, γιατί θα κυλήσετε στην πλάνη και την παρανομία».

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ

فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٣﴾

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤﴾

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾

قَالَ فِيمَا آغْوَيْتَنِي لأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾

ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ

وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا يَجِدُوا أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٧﴾

قَالَ أَخْرَجْ مِنْهَا مَذْمُومًا وَمِمَّا مَذْمُورًا لَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾

وَيَقَادِمُ أَنَّكَ وَرَزْوَجِكَ الْجَنَّةَ فَكَلَامًا مِنْ حَيْثُ

يَسْتَمْتَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

20. Τότε άρχισε ο Σατανάς να ψιθυρίζει και στους δύο, φέροντάς τους στο νου όλη τους την ντροπή που (πριν) τους ήταν κρυμμένη και είπε: "Ο Κύριός σας, σας απαγόρευσε, μόνο αυτό το δένδρο, για να μην γίνετε άγγελοι, ή να είστε απ' τους άθάνατους".

21. Κι ορκίστηκε, και στους δύο λέγοντας ότι: "θα ειμ' εγώ για σας ένας απ' τους συμβούλους σας".

22. Έτσι με το δόλο κατάφερε την πτώση τους. Κι όταν δοκίμασαν το δένδρο, η ντροπή τους άρχισε να γίνεται φανερή σ' αυτούς κι άρχισαν να συγκολλούν πάνω στα σώματά τους τα φύλλα του Κήπου. Τότε τους φώναξε ο Κύριός τους: "Μήπως δεν απαγόρευσα αυτό το δένδρο και στους δύο, και σας ειδοποίησα ότι ο Σατανάς είναι ένας αναγνωρισμένος εχθρός σας;".

23. Εκείνοι αποκρίθηκαν: "Κυριέ μας! είμαστε ένοχοι στον εαυτό μας, κι αν δεν μας συγχωρέσεις και μας σπλαχνιστείς, τότε θα είμαστε -θέβαια- με τους χαμένους.

24. Κι είπε (ο ΑΛΛΑΧ): "Φύγετε κάτω, η έχθρα να είναι ανάμεσά σας, τη γη θα έχετε για τόπο κατοικίας σας και τα μέσα για τη συντήρησή σας, μέχρις ότου (για ένα χρονικό διάστημα).

25. και συνέχισε (ο ΑΛΛΑΧ): "Σ' αυτή θα ζείτε, σ' αυτή θα πεθάνετε, κι απ' αυτή θα αναστηθείτε (μετά τον θάνατο)".

26. Ω! Εσείς παιδιά του Αδάμ! Σας στείλαμε ενδύματα για να σκεπάσουν την

فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ
عَنْهُمَا مِنْ سَوْءِ نُهُمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا
عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا
مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٢٠﴾

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لِنَاصِحٍ ﴿٢١﴾

فَدَلَّهُمَا بِمُرُورِهِ فَلَمَّادَا أَقَامَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا
سَوْءُ نُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ
وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ
الشَّجَرَةِ وَأَقُل لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٢﴾

فَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّارْتَعِفْنَا وَتَرَحَّمْنَا
لَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتْعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا
تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾

يَبْنَئِي ۗ أَدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ لِبَاسًا يُورِي سَوْءَ تَكْمُ

ντροπή σας και πολύτιμα στολίδια. Αλλά το ένδυμα της ευσέβειας είναι το καλύτερο. Αυτή είναι μια απ' τις Εντολές του ΑΛΛΑΧ, ώστε να μπορέσουν να προειδοποιηθούν.

27. Ω! Εσείς παιδιά του Αδάμ! μην αφήσετε το Σατανά να σας εξαπατήσει, όπως έκανε μαζί με τους πατέρες σας να εκδιωχθούν απ' τον Παράδεισο απογυμνώνοντάς τους απ' τα ενδύματά τους για να εκθέσει, την ντροπή τους. Γιατί τόσο εκείνος όσο κι η φυλή του σας παρατηρούν, απ' όπου εσείς δεν μπορείτε να τους δείτε. Εμείς κάναμε τους Σατανάδες φίλους για εκείνους (μόνο) που δεν πιστεύουν.

28. Κι αν διαπράξουν κάτι που είναι αισχρό, τότε λένουν: "Βρήκαμε και τους πατέρες μας να κάνουν το ίδιο" και "ο ΑΛΛΑΧ μας το προστάζει". -Σ' αυτούς να πεις:- "Όχι, ο ΑΛΛΑΧ ποτέ δεν προστάζει ό,τι είναι αισχρό. Γιατί αποδίδετε στο ΑΛΛΑΧ ό,τι δεν γνωρίζετε;"

29. Πες: "Ο Κύριός μου ελέβαλε τη δικαιοσύνη, γι' αυτό να προσαρμόζετε το πρόσωπό σας (όλο τον εαυτό σας σ' Αυτόν), σε κάθε τόπο προσευχής, και να Τον επικαλείστε κάνοντας τη λατρεία σας ειλικρινή κι αόρατη προς Αυτόν. Έτσι όπως σας έπλασε στην αρχή, θα επιστρέψετε".

30. Άλλη ομάδα την έχει καθοδηγήσει, κι άλλη ομάδα άξιζε την απώλεια της πορείας τους, γιατί προτίμησαν τους Σατανάδες για φίλους και προστάτες, αντί

وَرِيثًا وَلِيَّاسٍ النَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ
ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٦٧﴾

يَبْنِي ءَادَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمْ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ
أَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَبْرُغُ عَنْهُمَا لِيَأْسَمَهُمَا لِيُرِيَهُمَا
سَوْءَٰتِهِمَا إِنَّهُ يَرْتِكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ
لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطَانَ أَوْلِيَاءَ
لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦٧﴾

وَإِذَا قَالُوا فَجَحْشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آيَةً نَّآ
وَاللَّهُ أَمْرًا نَّآهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ
أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ
كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٦٩﴾

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ
أَخَذُوا الشَّيْطَانَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾

του ΑΛΛΑΧ, και νομίζουν (κατά λάθος) ότι είναι καθοδηγημένοι.

31. Ω! Παιδιά του Αδάμ! Να φοράτε τα στολίδια σας σε κάθε τόπο προσευχής, και τρώτε και πίνετε, αλλά μην υπερβάλλετε, γιατί (ο ΑΛΛΑΧ) δεν αγαπά τους σπάταλους.

32. Πες: Ποιος απαγόρευσε τα στολίδια του ΑΛΛΑΧ, που παραχώρησε σ' αυτούς που Τον υπηρετούν, καθώς και τα κιθάρα κι αγνά πράγματα (που έχει προμηθεύσει) για συντήρηση; Πες: Αυτά είναι στη ζωή αυτού του κόσμου, για εκείνους που πίστεψαν, (και) ακόμη καθαρότερα γι' αυτούς κατά την ήμερα της Κρίσεως. Έτσι εξηγούμε τις εντολές μας λεπτομερειακά, για το λαό εκείνον που αντιλαμβάνεται.

33. Πες: Κι όμως ο Κύριός μου απαγόρευσε πράγματι τις αισιοχρές πράξεις, είτε όσες απ' αυτές έγιναν στα φανερά είτε στα κρυφά, τις αμαρτίες και τ' αδικήματα κατά της αλήθειας και της λογικής, και το να συνεταιρίζετε (άλλους) με τον ΑΛΛΑΧ, εφ' όσον κανένα δικαίωμα δεν έστειλε γι' αυτό, και να λέτε για τον ΑΛΛΑΧ ό,τι εσείς δεν γνωρίζετε.

34. Και για κάθε έθνος ορίστηκε όριο ζωής, και σαν φτάσει το τέλος τους, ούτε κατά μια ώρα δεν θα μπορέσουν να το αργοπορήσουν, ούτε και να το επισπεύσουν.

35. Ω! Εσείς παιδιά του Αδάμ! Οποτεδήποτε έλθουν από μας Απόστολοι,

يٰۤاٰدَمُ خُذْ زِينَتَكَ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ
وَكُلُوْا وَشَرِبُوْا وَلَا تُسْرِفُوْاۗ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ
الْمُسْرِفِيْنَ ﴿٣١﴾

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللّٰهِ الَّتِيۤ اَخْرَجَ لِعِبَادِهٖ
وَاطْيَبَتْ مِنْ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِۗ كَذٰلِكَ
نُفِّصِلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٢﴾

قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ
وَالْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّۗ اَنْ تَشْرِكُوْا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ
بِهٖ سُلْطٰنًا وَاَنْ تَقُوْلُوْا عَلٰى اللّٰهِ مَا لَا نَعْلَمُوْنَ ﴿٣٣﴾

وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌۭ ۗ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاخِرُوْنَ
سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٣٤﴾

يٰۤاٰدَمُ اٰمَّا يٰۤاٰتَيْنٰكَمُ رُسُلًا مِّنْكُمْ يَقُصُوْنَ

(άνθρωποι) από σας τους ίδιους, απαγγέλλοντας σε σας τις εντολές μου, τότε όποιος είναι ευσεβής και βελτιώνει (τη ζωή του), ας μη φοβάται κι ούτε πρόκειται να λυπηθεί.

36. Εκείνοι όμως που αρνήθηκαν τις εντολές μας κι υπεροπτικά τις μεταχειρίστηκαν, θα είναι Σύντροφοι της Φωτιάς, που (για πάντα) εκεί θα παραμείνουν.

37. Και ποιος είναι περισσότερο άδικος, απ'εκείνον που επινοεί ψεύδη κατά του ΑΛΛΑΧ ή απορρίπτει με ψεύδη τις εντολές Του; Αυτοί θα έχουν το μερίδιό τους, όπως ορίστηκε στο Βιβλίο, μέχρις ότου, σαν φτάσουν οι αγγελιαφόροι μας (του θανάτου) για να πάρουν τις ψυχές τους, θα τους πουν: "Πού είναι αυτοί που ζητούσατε τη βοήθειά τους, εκτός του ΑΛΛΑΧ";, Κι αυτοί θ' αποκριθούν: "Έξαφανίστηκαν" Κι ομολόγησαν, εναντίον στον εαυτό τους ότι ήταν άπιστοι.

38. Είπε (ο ΑΛΛΑΧ): "Να μπείτε, με τη γενιά που χάθηκε πριν από σας -άνθρωποι και Τζίνν (πνεύματα) -στη Φωτιά. Οποτεδήποτε, μα καινούρια γενιά μπαίνει, βλαστημά την αδελφική της γενιά (που έφυγε πριν), μέχρις ότου ακολουθώντας η μια την άλλη, μπουν όλοι τους στη φωτιά. Τότε λέει η τελευταία για την πρώτη: "Κυρίε μας! Αυτοί είναι που μας εξαπάτησαν, γι' αυτό βασάνισέ τους διπλά μέσα στη Φωτιά". Κι Εκείνος θ' αποκριθεί: "Διπλή (ειν' η τιμωρία) για όλους", (και για τις αμαρτίες τους κι επειδή δεν έχουν παραδειγματιστεί). Αλλ'

عَلَيْكُمْ أَيَّتِي فَمَنْ أَنْعَنَ وَأَصْلَحَ فَلَاخَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْرَأَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ
أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَقًّا إِذَا جَاءَتْهُمْ
رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا
عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ
الْحَيَاتِ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا
حَتَّىٰ إِذَا دَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرِهْتُم
لِأَوْلِيَّتِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَصَلُّوا فَنَاتَمَّ عَذَابًا ضِعْفًا
مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

όμως αυτό εσείς δεν το αντιλαμβάνεστε.

39. Και τότε η πρώτη γενιά θα πει στην τελευταία: "Για προσέξτε! Σε τίποτε δεν υπερέχετε εσείς από εμάς, γι' αυτό δοκιμάστε τα θάσανα για ό,τι είχατε κερδίσει!"

40. Εκείνοι - βέβαια - που απέρριψαν με ψεύδη τις Εντολές μας, κι υπεροπτικά τις περιφρόνησαν, δεν θ' ανοιχτούν γι' αυτούς οι πόρτες τ' ουρανού ούτε θα μπουν στο Παράδεισο, μέχρις ότου περάσει εύκολα η καμήλα, απ' το μάτι της βελόνας. Τέτοια είν' αμοιγή για τους αμαρτωλούς.

41. Γι' αυτούς είν' η Κόλαση για κρεβάτι (από κάτω) και συνεχής φωτιά για σκέπασμα από πάνω. Τέτοια είναι ή ανταπόδοση μας στους άδικους.

42. Εκείνοι όμως που πίστεψαν κι έκαναν το καλό, -δεν θα επιδαρύνουμε περισσότερο κάθε ψυχή απ' όσο αντέχει,- αυτοί θα είναι Σύντροφοι στο Παράδεισο, όπου (για πάντα) θα διαμένουν.

43. Κι απαλλάξαμε το μίσος απ' τις καρδιές τους. Από κάτω τους τρέχουν τα ποτάμια, και τότε θα πουν: "Δόξα στον ΑΛΛΑΧ, που μας οδήγησε σ' αυτή (την ευδαιμονία). Και ποτέ μας, δεν θα βρήσκαμε καθοδήγηση, αν ο ΑΛΛΑΧ δεν μας οδηγούσε (στην Αλήθεια). Αυτό έφεραν σε μας οι Απόστολοι του Κυρίου μας". Και θ' ακούσουν τότε τη φωνή: "Να αυτός είναι ο Παράδεισος, έχετε γίνει οι κληρονόμοι του για τις πράξεις (της

وَقَالَتْ أُولُوهُنَّ لِأَخْرَجْنَهُنَّ فَمَا كَانَتْ لَكُمْ عَلَيْنَا
مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ
تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَأَنْفَحَنَّ
لَهُمْ أَبْوَابَ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ
فِي سَمِّ الْخَيْطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَأَنْكُرِفُنَّ نَفْسًا إِلَّا أُولَئِكَ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلِيٍّ يُخْزِي مِنْ تَحِيهِمْ
وَأَلَّانَهُمْ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا
وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَلَّذِي جَاءَتْ
رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تُلَكُمُ الْجَنَّةُ
أَوْ رُسُلُهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

χρησιμότητάς) σας.

44. Κι εφώναξαν οι Σύντροφοι του Παραδείσου τους Συντρόφους της Φωτιάς: "Βρήκαμε πραγματικά τις υποσχέσεις του Κυρίου μας αληθινές. Μήπως και εσείς βρήκατε (επίσης) τις υποσχέσεις του Κυρίου σας αληθινές"; Κι αυτοί απάντησαν: "Μάλιστα". Κι ένας κήρυκας θα προκηρύξει ανάμεσά τους: "Η κατάρα του ΑΛΛΑΧ ας είναι πάνω στους κακοποιούς".

45. "Εκείνοι που εμποδίζουν (τους ανθρώπους), απ' το Μονοπάτι του ΑΛΛΑΧ, κι επιδιώκουν να το κυρτώσουν, ειν' αυτοί που αρνούνται τη Μέλλουσα Ζωή".

46. Κι ανάμεσά τους υπάρχει πέπλο και στα ΄Υψη (ελ-΄Εαράφ) υπάρχουν άνδρες, που γνωρίζουν όλους τους ανθρώπους με τα σημάδια τους, και θα φωνάξουν τους Συντρόφους του Παραδείσου: "Ας είναι η Ειρήνη πάνω σας", δεν εισήλθαν σ' αυτόν, αν και η ελπίδα τους (να μπουν) είναι μεγάλη.

47. Κι αν τα δλέμματά τους στραφούν προς τους Συντρόφους της Φωτιάς τότε θα πουν. "Κυρίε μας! Μη μας κατατάξεις με τη συντροφιά των αδικών".

48. Και θα φωνάξουν οι άνδρες που βρίσκονται στα ΄Υψη (ελ-΄Εαράφ), μερικούς άνδρες που θα τους γνωρίσουν απ' τα σημάδια τους, λέγοντας: "Τι κερδίσατε συσσωρεύοντας τα πλούτη σας, και τι κερδίσατε απ' την υπεροψία σας".

وَنَادَى أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا
قَالُوا نَعَمْ فَإِنَّ مَوْزُونَ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١١﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَسُوءُونَ عِوَجًا وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿١٥﴾

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا
بِسِيمَتِهِمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ
لَمَّا خَلَّوْهَا وَهُمْ يَنطَمِعُونَ ﴿١٦﴾

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا
لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾

وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا لَا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ
قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ
تَتَذَكَّرُونَ ﴿١٨﴾

49. "Αλίμονο! Μήπως δεν είναι αυτοί οι άνδρες για τους οποίους ορκιστήκατε, ότι ο ΑΛΛΑΧ ποτέ δεν θα τους σπλαχνιστεί; Εισέλθετε (οι ευλογημένοι) στον Παράδεισο, κανείς φόβος δεν υπάρχει για σας κι ούτε θα λυπηθείτε".

50. Οι Σύντροφοι της Φωτιάς θα φωνάξουν στους Συντρόφους του Παραδείσου: "Χύστε κάτω σε μας νερό, ή οτιδήποτε ο ΑΛΛΑΧ σας έχει προμηθεύσει για τη συντήρησή σας". Κι αυτοί θ' απαντήσουν: "Και τα δύο αυτά ο ΑΛΛΑΧ τα έχει απαγορεύσει γι' αυτούς που Τον αρνήθηκαν".

51. "Κι αυτό γιατί πήραν - απλούστατα - τη θρησκεία τους διασκέδαση και παιχνίδι, κι εξαπατήθηκαν απ' τη ζωή του κόσμου". Κι αυτή τη μέρα θα τους ξεχάσουμε, όπως κι αυτοί, ξέχασαν τη μέρα αυτή της συγκέντρωσης, κι είχαν συνηθίσει ν' αρνούνται τις Εντολές μας.

52. Γιατί έχουμε στείλει βέβαια σ αυτούς ένα Βιβλίο, που το εξηγήσαμε λεπτομερειακά, κατά την σωστή γνώση, έναν οδηγό και μια ευλογία για εκείνον το λαό που πιστεύει.

53. Μήπως ακριβώς περιμένουν (οι άπιστοι) την τελική εκπλήρωση του έργου; Κατά την ημέρα που τελικά θα συμπληρωθεί, τότε εκείνοι που αδιαφόρησαν γι' αυτό από πριν θα πουν: "Οι Απόστολοι του Κυρίου μας - πράγματι μας έφεραν την αλήθεια (αλλά δεν πιστέψαμε) μήπως έχουμε μεσολαβητές

أَهْتُولَاءَ الَّذِينَ أَقْسَمُوا لَيْسَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ رَحْمَةٌ
أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ
تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾

وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ آفِضُوا
عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مَخْرَجِكُمْ اللَّهُ قَالَوا
إِنَّ اللَّهَ حَرَمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا
وَعَرَّضُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا كَالْيَوْمِ نَسْنَسُهُمْ
كَمَا سَأَلُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا
يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾

وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّانَهُ عَلَىٰ عَلَيْهِ هُدًى
وَرَحْمَةً لِّعَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يُقُولُ
الَّذِينَ نَسُوا مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلًا مِنَّا
بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ
فَنَعْمَلْ عَمْرًا الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ
وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٥٣﴾

για να μεσολαθήσουν για μας; ή μήπως μπορούμε να επανέλθουμε, για να κάνουμε άλλα, απ' ό,τι κάναμε στο παρελθόν"; Στην πραγματικότητα έχασαν τον εαυτόν τους, κι ό,τι επινόησαν θα τους αφήσει στην πλάνη (οι ψεύτικοι θεοί τους εξαφανίστηκαν και τους άφησαν μόνους τους).

54. Ο Αληθινός -Κύριός σας- είναι ο ΑΛΛΑΧ, που έπλασε τους ουρανούς και τη γη σε έξι μέρες, κι έπειτα μόνιμα εγκαταστάθηκε πάνω στο Θρόνο (της εξουσίας), σχεδίασε τη νύχτα σαν κάλυμμα πάνω στη μέρα, να εναλλάσσονται με ταχύτητα, κι έπλασε τον ήλιο, το φεγγάρι και τ' άστρα (όλα) διοικούμενα κάτω από νόμους στις διαταγές Του. Να! Αυτός που έχει δικαίωμα να δημιουργεί και να κυβερνά. Ευλογημένος ας είναι ο ΑΛΛΑΧ, Κύριος (και συντηρητής) του Σύμπαντος.

55. Να επικαλεστείτε τον Κυριο σας: με ταπεινοφροσύνη και κατ' ιδίαν (κρυφά), γιατί ο ΑΛΛΑΧ δεν αγαπά εκείνους που καταπατούν τα όρια.

56. Και μην προξενείτε βλάβη (φθορά) στη γη, μετά που διορθώθηκε κι επικαλεστείτε Τον με φόβο (από την τιμωρία Του) και πόθο (για την αμοιβή Του), γιατί η ευσπλαχνία του ΑΛΛΑΧ είναι (πάντα) πολύ κοντά μ' εκείνους που κάνουν το καλό.

57. Είν' Εκείνος που στέλνει τους ανέμους, σαν προάγγελο (χαρούμενων ειδήσεων) της ευσπλαχνίας Του κι ακόμη όταν μεταφέρουν (οι άνεμοι) τα γεμάτα

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُعْشَى
أَنْبِلَ النَّهَارِ يَطْلُبُهُ حَبِيبًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِ رَبِّهِ إِنَّ لَهُ الْخَلْقَ
وَالْأَمْرَ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾

أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا
وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ
مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا لِّبَنَدِي
رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَّتْ سَحَابًا نِّقَالًا سَفَّتُهُ
لِيَكْلِمَهُمْ فَانزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ

δροχή σύννεφα, Εμείς το κατευθύνουμε σ' εδάφη (χωριών) πεθαμένα, και ρίχνουμε απ' αυτά το νερό και κάνομε αμέσως να βγουν απ' όλα τα είδη της εσοδείας. Έτσι ανασταίνουμε τους πεθαμένους. Ίσως μπορέσετε και θυμηθείτε (τη δύναμη του ΑΛΛΑΧ για την ανάσταση).

58. Κι απ' την καθαρή και καλή χώρα με τη Θέληση του Κυρίου της, βλασταίνουν απ' τη γη της (πλούσιοι καρποί, απ' τα διάφορα της είδη) ενώ απ' την κακή, δεν βλασταίνουν παρά μόνο σπάνια και άχρηστα. Έτσι εξηγούμε τις Εντολές για εκείνο το λαό που είναι γεμάτος ευγνωμοσύνη προς τον ΑΛΛΑΧ.

59. Κι όμως στείλαμε το Νώε στο λαό του κι είπε: "Ω! Λαέ μου! Να λατρεύετε τον ΑΛΛΑΧ. Δεν έχετε άλλο θεό εκτός απ' Αυτόν. Φοβούμαι για σας τα φρικτά δάσανα της τρομερής Ημέρας!".

60. Οι αρχηγοί τότε του λαού του είπαν: "Πώς! Εμείς σε θλέπουμε (να θρίσκεσαι) σ' αποδεδειγμένη πλάνη".

61. Κι αυτός είπε: "Ω! λαέ μου! καμιά πλάνη δεν με κατέλαβε, αντίθετα, είμαι ένας απεσταλμένος απ' τον Κύριο (τον Ζωοδότη) του Σύμπαντος.

62. "Σας αναγγέλλω τις οδηγίες του Κυρίου μου, κι ειλικρινά σας συμβουλευώ, και γνωρίζω πολλά απ' τον ΑΛΛΑΧ, που εσείς δεν το ξέρετε.

63. "Μήπως απορείτε ότι σας έχει έλθει μήνυμα απ' τον Κύριο σας, με άνδρα -

أَلَمْ تَرَ كَذَلِكَ نَخْرُجُ الْمَوْتُ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿٧٧﴾

وَالْبَلَدِ الطَّيِّبِ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي
خَبثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نَصْرِفُ
الْأَيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَنْقُورُوا عِبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي ضَلَالٍ
مُبِينٍ ﴿٨٠﴾

قَالَ يَنْقُورُ لَيْسَ فِي ضَلَالَةٍ وَلَكِنِّي رَسُولٌ
مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨١﴾

أَتَبْلَغُكُمْ رَسُولًا لِيَمُنَّ وَأَنْصَحُ لَكُمْ
وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٢﴾

أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ

από εσάς τους ίδιους- για να σας προειδοποιήσει, και να υποταχθείτε στον ΑΛΛΑΧ, κι ίσως τότε λάβετε την ευσπλαχνία Του";

64. Κι όμως τον διάψευσαν, (αρνήθηκαν) και σώσαμε αυτόν κι εκείνους, που ήταν μαζί του μέσα στην Κιβωτό, και πνίξαμε, στον κατακλυσμό εκείνους που απέρριψαν τις Εντολές Μας. Γιατί ήταν λαός τυφλός (στη καρδιά του).

65. Και στο λαό του Αντ -(στείλαμε) τον αδελφό του, Χουντ- που είπε: "Ω! Λαέ μου! Λατρέψτε τον ΑΛΛΑΧ, δεν έχετε κανέναν άλλο θεό εκτός απ' Αυτόν. Μήπως δεν φοβάστε (τον ΑΛΛΑΧ)";

66. Είπαν τότε, οι άπιστοι, αρχηγοί απ' το λαό του: "Εμείς σε βλέπουμε ότι θρίσκεσαι σε κατάσταση μωρίας (είσαι θλάκας)" και "νομίζουμε ότι είσαι απ' τους ψεύτες"!

67. Κι αυτός τους είπε: "Ω! Λαέ μου! καμιά ανοησία δεν με κυρίεψε, αλλ' (είμαι) ένας απεσταλμένος απ' τον Κύριο (τον Ζωοδότη)του Σύμπαντος.

68. "Σας αναγγέλλω τις οδηγίες του Κυρίου μου, κι είμαι για σας ειλικρινής και πιστός σύμβουλος.

69."Μήπως απορείτε, ότι σας έχει έλθει μήνυμα απ' τον Κύριό σας μ' έναν άνδρα -από εσάς τους ίδιους- για να σας προειδοποιήσει; και θυμηθείτε, ότι σας έκανε (ο ΑΛΛΑΧ) κληρονόμους, μετά τη γενιά του Νώε, και σας έδωσε ένα

مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٧﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَأَغْرَقْنَا
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا عَمِينَ ﴿١٨﴾

﴿١٩﴾ وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنَ الْإِلَهِ غَيْرِهِ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٠﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
إِنَّا لَنَرُوكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظُنُّكَ
مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢١﴾

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ
مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾

أَتَيْتُكُمْ رَسُولًا مِّن رَّبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٢٣﴾

أَوْ عَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ
مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذَعُوكُمْ وَإِذْ جَعَلْنَا
خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ
بَضْطَةً فَأَذَعُوكُمْ وَإِلَىٰ آلِهِ اللَّهُ لَعَلَّكُمْ

υψηλό ανάστημα ανάμεσα στα έθνη. Γι' αυτό θυμηθείτε τα οφέλη που (πήρατε) απ' τον ΑΛΛΑΧ ώστε να μπορέσετε να ευτυχήσετε".

70. Κι αυτοί απάντησαν: "Μήπως μας ήλθες για να λατρέψουμε τον ΑΛΛΑΧ μόνο Του, και να αφήσουμε αυτούς που λάτρευαν οι πατέρες μας; Φέρε μας ό,τι μας απειλείς, αν πραγματικά μας λες την αλήθεια;"

71. Κι αυτός αποκρίθηκε: "Πράγματι, σας αξίζει να πέσει πάνω σας η τιμωρία κι ο θυμός απ' τον Κύριό σας. Μήπως λογομαχείτε μαζί μου για ονόματα (για θεούς) που έχετε, επινοήσει εσείς κι οι πατέρες σας, και που ο ΑΛΛΑΧ δεν έστειλε -γι' αυτούς- καμιά εξουσία; Τότε περιμένετε (τα βάσανά Του) κι εγώ μαζί σας επίσης περιμένω να πέσουν πάνω σας".

72. Και σώσαμε αυτόν κι όσους μαζί του με την ευσπλαχνία Μας, και ξεριζώσαμε αυτούς που αρνήθηκαν τις Εντολές Μας και δεν ήταν πιστοί.

73. Και στο λαό του Θαμούντ - (στείλαμε) τον αδελφό του Σάλιχ- που είπε: "Ω! Λαέ μου! Λατρέψτε τον ΑΛΛΑΧ! Δεν έχετε κανέναν άλλο θεό, εκτός απ' Αυτόν. Τώρα σας έχει έλθει ένα φωτεινό Σημάδι απ' τον Κύριό σας. Αυτή η (θηλυκιά) καμήλα του ΑΛΛΑΧ, είναι για σας ένα Σημείο. Κι αφήστε την να βόσκει στη γη του ΑΛΛΑΧ, και μη της κάνετε κακό, γιατί τότε θα τιμωρηθείτε με αοστηρά βάσανα.

تَقْلِحُونَ ﴿٧١﴾

قَالُوا أَأَجْتَنَّا لِعَبَادَةِ اللَّهِ وَحْدَهُ وَنَدَّرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا قَالَيْنَا مَا تَوَعَّدَنَا إِنَّ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧٢﴾

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَعَظْبٌ ۖ أَتَجِدُونَنِي فِي أَسْمَاءِ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهِمُ مِنَ سُلْطٰنٍ فَأَنْظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٧٣﴾

فَأَجْتَيْنَهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٧٤﴾

وَإِلَى ثَمُودَ إِذْ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَتَقَوَّمُوا عِبَادًا لِلَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ إِلٰهِ غَيْرُهُ ۖ فَذَرَاةٌ نَكُم بَيْتَهُ ۖ مِنْ رَبِّكُمْ هُنْدٌ ۖ نَاقَةٌ ۖ اللَّهُ لَكُمْ آيَةٌ ۖ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

74. "Και θυμηθείτε ότι σας έκανε κληρονόμους, της γενιάς του Αντ και σας έδωσε για κατοικία αυτή τη γη, που κτίσατε -για τον εαυτό σας- παλάτια σ' (ανοικτές) πεδιάδες, και σκάψατε οπίτια στα βουνά της. Γι' αυτό θυμηθείτε τα οφέλη (που έχετε πάρει) απ' τον ΑΛΛΑΧ, κι απέχετε απ' το πονηρό και το κακό στη γη".

75. Κι είπαν οι αρχηγοί απ' εκείνους που ήταν αλαζονικοί (καυχησιάρηδες) ανάμεσα στο λαό του, στους ανίσχυρους -αυτοί που πίστευαν ανάμεσά τους-: "Μήπως γνωρίζετε με θεβαιότητα, αν ο Σάλιχ έχει σταλεί απ' τον Κύριο του;" Κι αυτοί απάντησαν: "Εμείς πιστεύουμε πραγματικά σ' ό,τι μας αποκαλύφθηκε απ' αυτόν".

76. Είπαν τότε οι αλαζονικοί: "Εμείς απ' τη μεριά μας απορρίπτουμε ό,τι εσείς πιστεύετε".

77. Τότε σκότωσαν τη θηλυκιά καμήλα παραβαίνοντας την προσταγή του Κυρίου τους, και είπαν: "Ω! Σάλιχ! Φανέρωσε μας, τις απειλές σου, αν πράγματι είσαι απ' τους απεσταλμένους (του ΑΛΛΑΧ!)".

78. Και τότε απροσδόκητος σεισμός τους έπιασε και το πρωί βρέθηκαν στα οπίτια τους νεκροί!

79. Τότε (ο Σάλιχ), τους παρατήρησε κι είπε: Ω! Λαέ μου, σας ανάγγειλα το μήνυμα, που γι' αυτό μ' έστειλε ο Κύριός μου, και σας έδωσα καλές συμβουλές κι

وَأَذَكُرُوا إِذْ جَعَلْنَا كُرُوحُفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ
وَبَوَّأَكُمُ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ
مِنْ شُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْجُونَ الْجِبَالَ بَيْوتًا
فَأَذَكُرُوا ءَالَآءَ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٧٤﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
لِلَّذِينَ اسْتَخَفُّوا لَعْنًا ءَامَنَ مِنْهُمْ
أَتَقْلَبُونَ أَنْتَ صَاحِبًا تُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ
قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٧٥﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي
ءَامَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٧٦﴾

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ
وَقَالُوا نَصْلِحْ أَقْنَابًا يَمُوعِدُ إِنَّا نُكِّنُ
مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٧﴾

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جِثِيمًا ﴿٧٨﴾

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَنْفَوُوا لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ
رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ
التَّصْحِيحَ ﴿٧٩﴾

όμως εσείς δεν αγαπάτε εκείνους που συμβουλεύουν!".

80. Και (στείλαμε) επίσης τον Λώτ, που είπε στη γενιά του: "Μήπως διαπράττετε έργα ασελγείας, που καμιά άλλη γενιά του σύμπαντος κόσμου δεν έκανε πριν από σας;

81. Επειδή εσείς χρησιμοποιείτε (για τις ορέξεις σας) τους άνδρες προτιμώντας τους απ' τις γυναίκες. Είστε πραγματικά ένας λαός που ξεπερνά το όρια".

82. Κι η γενιά του δεν έδωσε απάντηση παρά αυτή, όταν είπαν: "Οδηγίστε τους έξω απ' το χωριό σας, γιατί πραγματικά είναι άνδρες που θέλουν να είναι καθαροί και αγνοί!".

83. Και σώσαμε αυτόν και την οικογένειά του, εκτός απ' τη γυναίκα του, γιατί ήταν από τους αργοπορούντες.

84. Και ρίξαμε βροχή πάνω τους ραγδαία (από θειάφι), και κοίταξε: πώς ήταν η τιμωρία εκείνων που εντροφούσαν στην αμαρτία και στο έγκλημα!

85. Και στη γενιά του Μέντγιεν στείλαμε τον αδελφό του Σου-άιμπ που είπε: "Ω! Λαέ μου! λατρέψτε τον ΑΛΛΑΧ. Δεν έχετε κανέναν άλλο θεό, εκτός απ' Αυτόν. Τώρα σας έχει έλθει ένα φανερό (Σημάδι) απ' τον Κύριό σας. Συμπληρώνετε με ακρίβεια το μέτρο και το ζύγι, να μη κατακρατείτε απ' τους ανθρώπους τα πράγματά τους, και μη προκαλείτε καταστροφή στη γη, μετά τη

وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَجْشَةَ
مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ
النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٨١﴾

وَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ
يَنْظَهُرُونَ ﴿٨٢﴾

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ
مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٨٣﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرُوا كَيْفَ كَانَتْ
عَذَابَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾

وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ
جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا
الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ
أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ
بِعْدَ إِسْلَامِهَا ذُلَّكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾

διόρθωσή της. Αυτά όλα είναι το καλύτερο για σας, αν πραγματικά πιστεύετε.

86. "Και μη κάθεστε, σε κάθε δρόμο απειλώντας και εμποδίζοντας αυτούς που πίστεψαν στον ΑΛΛΑΧ απ' το δρόμο Του κι αναζητώντας κάτι τι που να τον κάνει ανώμαλο κι ακανόνιστο. Και θυμηθείτε πόσο λίγοι ήσασταν και σας πολλαπλασίασε, και κοιτάξτε ποια ήταν η τιμωρία εκείνων που έκαναν την καταστροφή.

87. "Κι αν μια ομάδα από σας πίστεψε στο Μήνυμα που εστάλη σε μένα, κι άλλη ομάδα δεν πιστεύει σ' αυτό, τότε κάνετε υπομονή, μέχρις ότου ο ΑΛΛΑΧ δικάσει ανάμεσά μας, γιατί είναι ο άριστος Κριτής (για να πάρει αποφάσεις).

88. Είπαν τότε οι αρχηγοί, απ' εκείνους που αλαζονικοί (καυχρησιάρηδες) ανάμεσα στο λαό του: "Θα σε κάνουμε να βγεις έξω απ' το χωριό μας, ω! Σου-άιμπ, εσένα και μαζί σου εκείνοι που πίστεψαν, ειδάλλως (συ κι εκείνοι) θα πρέπει να επιστρέψετε στην θρησκεία μας και στις δοξασίες μας". Κι αυτός τους είπε: "Πώς! (είναι δυνατόν) αφού εμείς την αηδιάζουμε;

89. "Πραγματικά θα επινοούσαμε μια ψευτιά ενάντια στον ΑΛΛΑΧ, αν επιστρέψουμε στις δοξασίες σας, μετά που ο ΑΛΛΑΧ μας λύτρωσε απ' αυτές, και δεν γίνεται μ' οποιαδήποτε μέσο, να επανέλθουμε στη θρησκεία σας, εκτός αν θέλει ο ΑΛΛΑΧ, ο Κύριός μας. Ο Κύριός μας έχει τη δύναμη να περιβάλλει τα πάντα

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعَدُونَ
وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ
وَتَسُبُّونَهَا عَوْجًا وَادِّكُرُوا
إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكُفِّرْكُمْ وَأَنْظِرُوا
كَيْفَ كَانَتْ عِقَابُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي
أُرْسِلْتُ بِهِ، وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى
يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

﴿٨٨﴾ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِنُخْرِجَكَ
يَسْعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيِنًا أَوْلْتَعُدُونَ
فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوْلَوْ كُنَّا كَاهِنِينَ ﴿٨٩﴾

قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ
بَعْدَ إِذْ جَعَلْنَا اللَّهُ مِيثَاقًا مَآيَكُونَ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا أَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا
بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿٩٠﴾

με τη Σοφία Του. Στον ΑΛΛΑΧ έχουμε στηριχθεί. Κύριέ μας: Αποφάσισε Εσύ, ανάμεσά μας κι ανάμεσα στη γενιά μας, με δικαιοσύνη, γιατί Εσύ είσαι ο άριτος στις αποφάσεις".

90. Κι είπαν οι αρχηγοί, οι άπιστοι απ' τη γενιά του: "Αν ακολουθήσετε τον Σου-αϊμπ, να είστε θέβαιοι ότι θα καταστραφείτε (χαθείτε)".

91. Και τότε αναπάντεχος σεισμός τους έπιασε και το πρωί βρέθηκαν στα σπίτια τους νεκροί!

92. Εκείνοι που διέψευσαν τον Σου-αϊμπ εξαφανίστηκαν, σαν να μην υπήρχαν ποτέ στα σπίτια (όπου πριν άκμαζαν). Εκείνοι που αρνήθηκαν τον Σου-αϊμπ, αυτοί ήταν που χάθηκαν.

93. Κι έτσι (ο Σου-αϊμπ) τους παράτησε, λέγοντας: Ω! λαέ μου! Σας ανάγγειλα τα Μηνύματα, που γι' αυτά μ' έστειλε ο Κύριός μου και σας έδωσα συμβουλές (αλλά τις αρνηθήκατε). Γιατί να λυπάμαι, για το λαό που αρνούνται να πιστέψουν!"

94. Ποτέ δεν στείλαμε ένα προφήτη σε χωριό, εκτός αν δε φέρναμε στους άπιστους κατοίκους του την αναποδιά και τη δυστυχία, με σκοπό, ότι θα ήταν δυνατό να νοιώσουν την ταπεινώση (να είναι δηλ. πιστοί).

95. Έπειτα αντικαταστήσαμε τη δυστυχία, με ευτυχία, (το κακό με το καλό) με τρόπο ώστε να αυξάνεται και

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ
شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَسِرُونَ ﴿٩٠﴾

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جِثْمِينَ ﴿٩١﴾

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا لَمْ يَفْتُوا فِيهَا الَّذِينَ
كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا لَهُمُ الْخَسِيرِينَ ﴿٩٢﴾

فَنَوَّلْنَاهُمْ مَا نَشَاءُ لِمَنْ نَشَاءُ
رِسَالَاتٍ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَأُ
عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا
بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٩٤﴾

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا
وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ

να πολλαπλασιάζεται κι άρχισαν να λέγουν: "Κι οι πατέρες μας (επίσης) ένοιωσαν τη δυστυχία και την αφθονία"... Αλίμονο! Καλέσαμε τους κατοίκους του χωριού (ξαφνικά) σ' απολογισμό, τη στιγμή που αυτοί δεν υπολόγιζαν (τον κίνδυνό τους).

96. Αν οι κάτοικοι των χωριών είχαν πιστέψει και σέβονταν (τον ΑΛΛΑΧ), θ' ανοίγαμε γι' αυτούς το δρόμο για τη μακαριότητα τ' ουρανού και της γης, πλην όμως αρνήθηκαν (την αλήθεια), και τους πήραμε για να λογοδοτήσουν, για ό,τι είχαν κερδίσει.

97. Ή μήπως οι κάτοικοι των χωριών (Μέκκα και τα περίχωρά της) αισθάνθηκαν ασφαλισμένοι, ότι η οργή Μας θα τους έφτανε κατά τη νύχτα, ενώ θα ήταν κοιμισμένοι;

98. Ή μήπως πάλι οι κάτοικοι των χωριών αισθάνθηκαν ασφαλισμένοι ότι η οργή Μας θα τους έφτανε μέρα μεσημέρι, ενώ έπαιζαν (ξένοιαστα);

99. Μήπως αισθάνθηκαν ασφαλισμένοι από τη θεία τιμωρία; Μόνο εκείνοι που αισθάνονται ασφαλισμένοι από τη θεία εκδίκηση είναι οι χαμένοι.

100. Για εκείνους που κληρονόμησαν τη γη αντικαθιστώντας τους πριν κατόχους της, μήπως δεν είν' ένα (μάθημα) για να καταλάβουν, ότι αν το θέλαμε, θα μπορούσαμε να τους τιμωρήσουμε (επίσης) για τις αμαρτίες τους και να σφραγίσουμε τις καρδιές τους, ώστε να μη μπορούν ν'

فَأَخَذْنَهُمْ بِعُنَىٰ وَهُمْ لَا يُشْعُرُونَ ﴿٩٦﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰءِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا
عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن
كَذَّبُوا فَأَخَذْنَهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٧﴾

أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنًا
وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٨﴾

أَوْ أَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى
وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٩﴾

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ
إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٠﴾

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ
أَهْلِهَا أَن لَّوَنَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ
وَنَطَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠١﴾

ακούουν (να καταλάβουν);

101. Έτσι ήταν τα χωριά για τα οποία σου διηγούμαστε μερικές απ' τις ειδήσεις τους. Πράγματι ήλθαν σ' αυτά οι απόστολοι τους με φανερά Σημεία, κι όμως δεν πίστεψαν σ' ό,τι πιο πριν είχαν αρνηθεί (οι πρόγονοί τους). Μ' αυτό τον τρόπο σφραγίζει ο ΑΛΛΑΧ τις καρδιές εκείνων που απορρίπτουν την Πίστη.

102. Και δεν βρήκαμε τους πιο πολλούς απ' αυτούς (να είναι ειλικρινείς) με τη συμφωνία τους, όμως, θέβαια οι περισσότεροι απ' αυτούς ήταν επαναστάτες και ανυπάκουοι!

103. Έπειτα μετά απ' αυτούς, στείλαμε το Μωυσή με τις Εντολές μας στο Φαραώ και στους αρχηγούς του, κι όμως άδικα τις αρνήθηκαν. Κοίτα -λοιπόν- πώς τιμωρήθηκαν, (και ποιο ήταν το τέλος) την διεφθαρμένων.

104. Κι είπε ο Μωυσής: "Ω! Φαραώ! Είμαι ένας απόστολος του Κυρίου του Σύμπαντος".

105. Το σωστό για μένα είναι να μη πω τίποτε για τον ΑΛΛΑΧ παρά μόνο την αλήθεια. Σας έρχομαι λοιπόν τώρα απ' τον Κύριό σας με ένα φανερό σημάδι, ώστε ν' αφήσετε τα παιδιά του Ισραήλ να φύγουν μαζί μου".

106. Είπε (ο Φαραώ): "Αν πραγματικά ήλθες μ' εντολή παρουσιάσέ την, αν λες την αλήθεια".

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا وَقَدْ
جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ
كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾

وَمَا وَجَدْنَا لِإِكْرَاهِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا
أَكْثَرَهُمْ لَفَسِيقِينَ ﴿١٠٢﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ يَأْتِيَنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِكِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ
الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ يَفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ
جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي
إِسْرَائِيلَ ﴿١٠٥﴾

قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ
مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿١٠٦﴾

107. Τότε (ο Μωυσής πέταξε το ραβδί του, και να! γίνηκε ένα φίδι ολοκάθαρο (ορατό απ' όλους).

108. Κι άπλωσε το χέρι του το οποίο ήταν κάτασπρ ο σ' όσους το παρακολουθούσαν.

109. Είπαν, τότε, οι αρχηγοί απ' τη γενιά του Φαραώ: "Αυτός εδώ ο μάγος είναι πολύ έμπειρος".

110. "Το σχέδιο του είναι να σας θγάλει απ' τη γη σας. Τι λοιπόν προστάζετε;"

111. Κι αυτοί απάντησαν. "Κρατείστε αυτόν και τον αδελφό του, και στείλτε στις πόλεις (άνδρες) να μαζέψουν,

112. και να φέρουν σ' εσένα όλους (τους δικούς μας) έμπειρους μάγους".

113. Κι ήρθαν οι μάγοι στο Φαραώ, λέγοντας: "Βέβαια θα έχουμε μια (ανάλογη) αμοιβή, αν εμείς είμαστε οι νικητές".

114. Είπε (ο Φαραώ): "Μάλιστα, και (περισσότερο ακόμη) εσείς - θα είστε σ' αυτή την περίπτωση (θ' ανυψωθείτε σ' αξιώματα) πολύ κοντά (στο θρόνο) μου".

115. Είπαν (οι μάγοι): "-Ω Μωυσή! Μήπως εσύ θέλεις (πρώτος) να ρίξεις, ή εμείς θα ρίξουμε (πρώτοι);"

116. Είπε (ο Μωυσής): "Ρίξτε εσείς (πρώτοι)". Κι όταν έριξαν μάγεψαν τα μάτια των ανθρώπων, και τους τάραξαν

فَأَلْفَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٧﴾

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ ﴿١٠٨﴾

قَالَ الْمَلَأِينَ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا السَّحْرُ عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾

قَالُوا رَجِعْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿١١١﴾

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَعْنُقُ الْقَلْبَيْنِ ﴿١١٣﴾

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَعِنَ الْمُقْرِبِينَ ﴿١١٤﴾

قَالُوا يَا مَوْسَى إِنَّمَا أَنْتَ مُنْفِقٌ وَإِنَّمَا أَنْتَ كَاذِبٌ ﴿١١٥﴾

قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءَهُو بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾

απ' το φόβο, παρουσιάζοντάς τους ένα μεγάλο (κατόρθωμα) μαγείας.

117. Κι εμπνεύσαμε το Μωυσή: "Ρίξε (τώρα) το ραβδί σου". Και τότε να! καταβρόχθισε αμέσως όλα τα μαγικά τους.

118. Κι έτσι δεβαιώθηκε η αλήθεια, κι αχρηστεύθηκαν όλα όσα είχαν κάνει.

119. Και νικήθηκαν (οι μεγάλοι) επί τόπου, και μετατράπηκαν ώστε να φαίνονται μικροί.

120. Και τότε οι μάγοι έπεσαν χάμω σε ταπεινή λατρεία,

121. λέγοντας: Πιστέψαμε στον Κύριο του Σύμπαντος,

122. "τον Κύριο του Μωυσή και του Ααρών".

123. Κι ο Φαραώ είπε: "Πιστέψατε σ' Αυτόν, πριν εγώ σας δώσω την άδεια; (Φαίνεται) βέβαια πως είναι ένα τέχνασμα που το έχετε σχεδιάσει στην Πόλη, με σκοπό να οδηγήσετε έξω απ' αυτή το λαό της. Γρήγορα όμως θα μάθετε (τις συνέπειες).

124. "Να είστε βέβαιοι, ότι θα κόψομε τα χέρια σας και τα πόδια σας αντίπλευρα, και θα κάνω να πεθάνετε όλοι σας πάνω στο σταυρό".

125. Είπαν: "Για μας τίποτε δεν είναι παρά να επιστρέψουμε στον Κύριό μας,

﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾

﴿ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾

﴿ فَغَلِبُوا هُنَا لِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١١٩﴾

﴿ وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجْدِينَ ﴿١٢٠﴾

﴿ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢١﴾

﴿ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٢﴾

﴿ قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أمنتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ مَأذَنَّا لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكْرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا ﴿١٢٣﴾ فَسَوْفَ نَعْلَمُونَ ﴿١٢٤﴾

﴿ لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ﴿١٢٥﴾ ثُمَّ لأَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٢٦﴾

﴿ قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٢٧﴾

126. "Και δεν θα μας επιδάλεις όμως την εκδίκησή σου, γιατί απλώς πιστέψαμε στις Εντολές του Κυρίου μας, όταν μας έφτασαν! Κύριέ μας! Άδειασε (ρίξε) πάνω μας υπομονή (και σταθερότητα) και να μας κάνετε να πεθάνουμε σαν τους Μουσουλμάνους (που υποτάχτηκαν στη Θέλησή Σου);".

127. Κι είπαν οι αρχηγοί της γενιάς του Φαραώ (στον ίδιο) "Μήπως θ' αφήσεις το Μωυσή και τη γενιά του να καταστρέψουν τη γη και να παρατήσουν σένα και τους θεούς σου;". Είπε (ο Φαραώ): "Θα σκοτώσωμε τ' αρσενικά παιδιά τους, και (μόνο) το θηλυκά θα σώσουμε στη ζωή, κι έτσι θα έχουμε πάνω τους (δύναμη) ακαταμάχητη".

128. Είπε (τότε) ο Μωυσής στο λαό του: Να ζητήσετε τη βοήθεια απ' τον ΑΛΛΑΧ, κι υπομένετε καρτερικά, γιατί η γη είναι του ΑΛΛΑΧ που την κληροδοτεί σ' όποιον θέλει απ' όσους Τον λατρεύουν, και το τέρμα είναι (πολύ καλό) για όσους πιστεύουν".

129. Είπαν: "Μας ενοχλούσαν και πριν μας έλθεις, κι ακόμα (εξακολουθούν) και μετά που μας ήλθες". Είπε: Είθε ο Κύριός σας να κάνει να καταστραφούν οι εχθροί σας και να σας κάνει κληρονόμους στη γη, κι έτσι θα σας δοκιμάσει με τα έργα σας"

130. Και τιμωρήσαμε την οικογένεια του Φαραώ με ξηρασία (στη γη τους) και περιορισμό στους καρπούς, για να μπορέσουν να σκεφτούν.

وَمَا نَقْمُ مَنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا
رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوْفَقًا مُسْلِمِينَ ﴿١٢٦﴾

وَقَالَ الْمَلَأَمِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُسُونِ وَقَوْمَهُ،
لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذُرُّكَ وَيَا إِلَهَكَ قَالَ
سَنُقَلِّبُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ
قَاهِرُونَ ﴿١٢٧﴾

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا
إِنَّكَ الْأَرْضُ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٨﴾

قَالُوا أَوِزِنَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ
مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ
عَذَابَكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ
فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقِصٍ
مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾

131. Και σαν τους ήρθαν οι (καλοί) καιροί (βροχές και καρποί), είπαν: "Αυτό πρέπει για μας". Κι όταν όμως τους έσφιγγε η δυστυχία την απέδιδαν στο Μωσή κι όσους ήταν μαζί του. Ενώ η κακοτυχία τους ήταν δική τους στα μάτια του ΑΛΛΑΧ, κι όμως οι πιο πολλοί απ' αυτούς δεν το αντιλαμβάνονταν!

132. Κι είπαν (στο Μωσή): "Οποιαδήποτε θαύματα κι αν μας φέρεις, για να μας γοητεύσεις, εμείς δεν θα είμαστε απ' αυτούς που σε πιστεύουν".

133. Και στείλαμε πάνω τους, τον κατακλυσμό, και τις ακρίδες, και τις ψείρες, και τους βατράχους και το αίμα σαν αυτόδηλα Σημάδια, κι όμως ήταν ποτισμένοι με την υπεροψία, ένας λαός παραδομένος στην αμαρτία (εγκληματίας).

134. Και όταν η τιμωρία έλεφετε πάνω τους, έλεγαν: "Ω! Μωσή! Παρακάλεσε - για μας- τον Κύριό σου σύμφωνα με ό,τι σου υποσχέθηκε. Κι αν μπορέσεις κι απομακρύνεις από μας την τιμωρία θα πιστέψουμε ειλικρινά σε σένα, και θ' αφήσουμε να φύγουν μαζί σου τα παιδιά του Ισραήλ".

135. Αλλά, όταν απομακρύναμε απ' αυτούς την τιμωρία για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα που θα έπρεπε (για να επιτραπεί η αναχώρηση), να, αυτοί παρέβαιναν την υπόσχεσή τους!

136. Γι' αυτό τους εκδικηθήκαμε, και τους πνίξαμε στη θάλασσα, επειδή

فَإِذَا جَاءَهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبُنَا سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ۗ أَلَا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾

وَقَالُوا مَهْمَا آتَيْنَاهُ مِنْ آيَةٍ لَّيْسَ حَرْنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ يَٰمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدمَّ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يُمُوسَىٰ أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَاعِدْ عَنْكَ لَيْسَ كَشَفْتَنَا الرِّجْزَ لِنُؤْمِنَ لَكَ وَلَتُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٣٤﴾

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بِلَعْنَتِهِ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿١٣٥﴾

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا

διάφευσαν τα Σημεία μας και τα απέρριψαν.

137. Και δώσαμε στο λαό που δουλεύτηκε για κληρονομιά τη γη που βρίσκονταν στ' ανατολικά, και στα δυτικά, και την γεμίσαμε με τις ευλογίες. Και πραγματοποιήθηκαν έτσι οι υποσχέσεις του Κυρίου σου για τα παιδιά του Ισραήλ, γιατί είχαν υπομονή (και καρτερία) και καταστρέψαμε τη γη, τα μεγάλα έργα και τις οικοδομές, που ο Φαραώ κι ο λαός του είχαν ανεγείρει (με τόση υπερηφάνεια).

138. Και κάναμε με τα παιδιά του Ισραήλ να περάσουν (με ασφάλεια) ανάμεσα απ' τη θάλασσα. Και φτάσανε σ' ένα λαό αφοσιωμένο ολοκληρωτικά σε μερικά είδωλα που είχαν. Κι είπαν: "Ω! Μωυσή! Κάνε για μας ένα θεό όμοιο μ' αυτούς που έχουν". Είπε (ο Μωυσής): "Σίγουρα είστε ένας λαός χωρίς γνώση,

139. "Βέβαια -η λατρεία στην οποία βρίσκονται αυτοί οι άνθρωποι, - (δεν) είναι (παρά) κομμάτι απ' την καταστροφή και λάθος είναι αυτό που κάνουν".

140. Είπε ο (Μωυσής): Μήπως (θέλετε) ν' αλλάξω, τον (αληθινό) ΑΛΛΑΧ, μ' άλλες θεότητες, όταν Αυτός (ο ΑΛΛΑΧ) είναι που σας προτίμησε πάνω απ' όλα τα έθνη!".

141. Και θυμηθείτε, ότι σας σώσαμε απ' την οικογένεια του Φαραώ που σας πίκρανε με τα χειρότερα δάσανα, σκοτώνοντας τ' αρσενικά παιδιά σας κι

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اعْبُدُوا اللَّهَ عَظِيمًا ﴿١٣٦﴾

وَأَوْزْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ
مَشْرُوقِ الْأَرْضِ وَمَعْرُوبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا
وَنَمَتْ كَيْفَتُ رَبِّكَ الْخُسْفَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ
بِمَا صَبَرُوا وَوَدَّ مَرْنَا مَا كَانَتْ يَصْغُ
فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ، وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ
يَعْبُدُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مَوْسَىٰ
اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ
تَجَاهَلُونَ ﴿١٣٨﴾

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ مُتَّبِعَاتٌ مِّمَّا هُم بَدِئُوا
وَيَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾

قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغَيْتُمْ إِلَهًا وَهُوَ
فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾

وَإِذْ أَخْبَيْنَاكُمْ مِّنَ آلِ فِرْعَوْنَ
يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يَقُولُونَ
وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ

αφήνοντας ζωντανά τα θηλυκά, κι αυτό ήταν μια σπουδαία δοκιμασία απ' τον Κύριο σας.

142. Υποσχεθήκαμε στο Μωσή τριάντα νύχτες και συμπληρώσαμε (την περίοδο) μ' άλλες δέκα (επί πλέον), κι έτσι έγιναν σαράντα νύχτες. Κι είπε ο Μωσής στον αδελφό του Ααρών (αναθέτοντάς του την αρχηγία προτού κατευθυνθεί για πάνω): "Να με αντικαταστήσεις στο λαό μου. Μεταχειρίσου τον με δικαιοσύνη, και μην ακολουθήσεις το δρόμο των διεφθαρμένων".

143. Και σαν ήρθε ο Μωσής (στο τόπο) την ώρα που του υποδείξαμε, κι ο Κύριός του, του απηύθυνε το λόγο, είπε: "Κύριε! Δείξου (Εσύ ο ίδιος) σ' εμένα, ώστε να μπορέσω να κοιτάξω σ' Εσένα". Είπε (ο ΑΛΛΑΧ): "(Με κανένα τρόπο) δεν μπορείς να με δεις (απ' ευθείας), αλλά κοίταξε το βουνό! Αν παραμείνει στη θέση του, τότε θα με δεις". Κι όταν ο Κύριός του φανέρωσε τη δόξα Του στο βουνό, και το έκανε σκόνη, τότε έπεσε ο Μωσής κάτω λιπόθυμος. Κι όταν συνήλθε (στις αισθήσεις του) είπε: "Δόξα σ' Εσένα! Μετάνιωσα, συγχώρεσέ με! κι εγώ είμαι ο πρώτος που πιστεύει".

144. Είπε (ο ΑΛΛΑΧ): "Ω! Μωσή! σε προτίμησα πάνω απ' όλους τους ανθρώπους με τις αποστολές (που Εγώ σου έδωσα) και με τα λόγια Μου (που Εγώ σου μίλησα). Πάρε λοιπόν αυτά που σου Έδωσα (την αποκάλυψη) και να είσαι απ' αυτούς που ευγνωμονούν".

بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾

﴿١٤٢﴾ وَوَعَدْنَا مُوسَىٰ نَلْقَىٰكَ لَيْلَةً وَاتَّخَذَهَا
بِعَشْرِ فَنَمَّ مِيقَتَ رَبِّهِ ۚ أَزْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ
مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ ۖ أَخْلِفْ فِي قَوْمِي
وَاصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٣﴾

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ، قَالَ رَبِّ
أَرِنِي أَنْظُرَ إِلَيْكَ ۗ قَالَ لَنْ نَرِنِّي وَلَكِنْ نَنْظُرُ
إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ، فَسَوْفَ نَرِنِّي
فَلَمَّا جَعَلَىٰ رَبُّهُ لِّلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ
مُوسَىٰ سَاجِدًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ
تُبَّتْ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٤﴾

قَالَ يٰمُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ
يُرْسَلَتِي وَيُكَلِّمُنِي فَخُذْ مَا آتَيْنَاكَ
وَكَونْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾

145. Κι εγράψαμε γι' αυτόν στις πλάκες συμβουλές απ' όλα τα πράγματα (που τα χρειάζεται ο λαός του Ισραήλ), κι ερμηνείες για κάθε πράγμα, (κι είπε): Πάρε και κράτησέ τες γερά, και πρόσταξε το λαό σου να παρακολουθεί με καλό τρόπο τις παραγγελίες της. Και πολύ σύντομα θα σας δείξω την κατοικία των ενόχων (πώς είναι ερημωμένες)".

146. Θ' απομακρύνω (δηλ. θα τους κάνω να μη καταλαβαίνουν) απ' τις Εντολές μου εκείνους που συμπεριφέρθηκαν υπεροπτικά στη γη περιφρονώντας την αλήθεια. Ακόμα κι αν δούνε όλα τα Σημεία, δεν θα πιστέψουν σ' αυτά, κι αν δούνε τον δρόμο της σωστής κατεύθυνσης, δεν θα τον παραδεχτούν σαν το δρόμο (της σωτηρίας), κι αν δουν το λαθεμένο δρόμο, αυτόν θ' ακολουθήσουν. Κι αυτό γιατί αρνήθηκαν τις Εντολές Μας και δεν πρόσεξαν σ' αυτές (τις προειδοποιήσεις τους).

147. Κι εκείνοι που διάψευσαν τις Εντολές μας, (κι αρνήθηκαν) τη συνάντηση κατά την ημέρα της Κρίσεως, μάταια ήταν τα έργα τους. Πώς είναι δυνατό ν' ανταμειφθούν, παρά μόνο απ' ό,τι έκαναν;

148. Κι επήρε ο λαός του Μωυσή - κατά την απουσία του- απ' τα χρυσά κοσμήματά του, κι έκανε τη μορφή ενός μοσχαριού (για λατρεία), που φαινόταν σαν να μουγκρίζει. Μήπως δεν έβλεπαν ότι δεν μπορούσε να τους μιλήσει ούτε να τους δείξει το Δρόμο (της αλήθειας); Κι όμως το πήραν (για λατρεία) κι ήταν

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخَذُوا بِقُوَّةٍ وَأَمْرٍ قَوْمًا يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهِمْ سَأْوَرِكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِعَدْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كَلَّآئِمًا يَتَوَمَّنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْعِغْيِ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾

άδικοι.

149. Κι όταν έπεσε (κάτω) στα χέρια τους (μετάνιωσαν), κι είδαν την πλάνη τους, κι είπαν: "Αν ο Κύριός μας δεν μας σπλαχνιστεί και μας συγχωρέσει, τότε θα βρεθούμε (πραγματικά) με τους χαμένους".

150. Κι όταν επέστρεψε ο Μωυσής στο λαό του, οργισμένος, στενοχωρημένος είπε: "Τι κακό είναι αυτό που κάνετε!" κατά την απουσία μου. Μήπως θιάξεστε (να φέρετε) τις Εντολές του Κυρίου σας"; Και πέταξε (κάτω) τις πλάκες, Κι άρπαξε τον αδελφό του απ' (τα μαλλιά) του κεφαλιού του, σέρνοντάς τον κοντά του. Είπε (τότε ο Ααρών): "Παιδί της μητέρας μου! Ο λαός δεν με υπολόγισε -θεωρώντας με αδύνατο- κι ακόμα λίγο θα με σκότωναν. Μη κάνεις τους εχθρούς να χαρούν για την ατυχία μου και μη με κατατάξεις με το λαό των αμαρτωλών".

151. Είπε τότε ο (Μωυσής): "Ω! Κύριε! Συγχώρεσε εμένα και τον αδελφό μου! και δέξου μας στην ευσπλαχνία Σου! Γιατί Εσύ είσαι ο πιο Εύσπλαχνος απ' τους Σπλαχνικούς!"

152. Όσοι πήραν το μοσχάρι (για λατρεία) θα δοκιμάσουν πάνω τους το θυμό του Κυρίου τους και την ταπεινότητα στη ζωή αυτού του κόσμου. Έτσι αμείδουμε αυτούς που επινοούν (ψευτιές).

153. Όσοι όμως έκαναν τις αμαρτίες κι έπειτα μετάνιωσαν κι (ειλικρινά) πίστεψαν, (τότε) ο Κύριός σου είναι κατά συνέπεια Πολυεπιεικής και

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدَ ضَلُّوا
قَالُوا لَيْنَ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا
خَلَقْتُمُونِ مِنْ بُعْدِي آعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَالْقَى
الْأَلْوَابَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ
إِنِ الْقَوْمَ اسْتَضَعْفُونِي وَكَادُوا يُقْتُلُونَنِي
فَلَا تَشْمِتْ بِالْأَعْدَاءِ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَآذْخَلْنَا
فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجَالَ سَيَنَاءَلُهُمْ غَضَبٌ
مِّن رَّبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ
يَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا
وَأَمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٣﴾

Πολυεύσπλαχνος.

154. Κι όταν ο θυμός του Μωυσή πέρασε, πήρε τις πλάκες που σ' αυτές - ήταν γραμμένα- οι οδηγίες και το έλεος για εκείνους που φοβούνται (τον ΑΛΛΑΧ) τον Κύριό τους.

155. Τότε ο Μωυσής διάλεξε εβδομήντα άνδρες απ' το λαό του για να δουν την συνάντησή Μας, κι όταν τους έπιασε ένας βίαιος σεισμός είπε: "Κύριε! Αν θέλεις, θα μπορούσες από πριν να καταστρέψεις κι αυτούς κι εμένα. Μήπως (θέλεις) να μας εξαφανίσεις γι ό,τι έκαναν οι ανόητοι από μας; (δηλ. αυτοί που λάτρεψαν το μοσχάρι). Αυτό δεν είναι περισσότερο από μια δοκιμή, που μ' αυτή προκαλείς την καταστροφή σ' όποιον θέλεις και καθοδηγείς (στο ίδιο δρόμο) όποιον θέλεις. Εσύ είσαι ο Κύριός μας. Γι' αυτό, συγχώρεσέ μας και σπλαχνίσου μας. Γιατί Εσύ είσαι ο καλύτερος απ' αυτούς που συγχωρούν.

156. "Και γράψε για μας την ευτυχία σ' αυτή τη ζωή. Και στη Μελλοντική, γιατί στραφήκαμε σ' Εσένα". Είπε (ο ΑΛΛΑΧ):, "Με την τιμωρία Μου θα βασανίσω όποιον θέλω, ενώ η ευσπλαχνία Μου αγκαλιάζει τα πάντα. Θα γράψω (την ευσπλαχνία Μου στη μέλλουσα ζωή) για όσους κάνουν το σωστό, και δίνουν τακτικά ελεημοσύνη, και για όσους πιστεύουν στις Εντολές Μας.

157. Αυτοί που ακολουθούν τον Απόστολο, τον αναλάβητο Προφήτη, (τον Μουχαμμεντ), για τον οποίο δρίσκουν

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْعَصْبُ أَخَذَ الْأَلْوَابِحَ
وَفِي نُسُخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ
لِرَبِّهِمْ بَرَّهْبُونَ ﴿١٥٤﴾

وَأَخَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا فَلَمَّا
أَخَذْتَهُمُ الرَّجْفَةَ قَالَ رَبِّ ارْحَمْنِي إِنَّهُمُ
مِن قَبْلُ وَابْتِئْنَا بِكُنُوفِنَا فَفَعَلْنَا لَلْغَايَةِ وَمَنَّا إِن
هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ
أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾

﴿١٥٤﴾ وَأَكْتُبُ لِنَافِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ قَالَ عَدَايُ أُصِيبُ بِهِ
مِنَ أَسْأَاءِ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ
فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي
يُعَدُّونَهُ مَكْنُوبًا عَلَيْهِمْ فِي التَّوْرَةِ

να είναι γραμμένος κοντά τους (στις Γραφές) στο Νόμο και στο Ευαγγέλιο, προστάζοντάς τους να κάνουν το δίκαιο και ν' αποφεύγουν το άδικο, προτρέποντάς τους ό,τι είναι καλό (κι αγνό) κι απαγορεύοντάς τους ό,τι είναι κακό (κι ακάθατο), που τους ξαλαφρώνει από μερικά βαριά φορτία (της θρησκείας τους) και τους ελευθερώνει απ' τα δεσμά που είχαν πάνω τους. Έτσι όσοι πίστεψαν σ' αυτόν και τον τίμησαν, και τον βοήθησαν κι ακολούθησαν το Φως (το Κοράνιο), που κατέβηκε μαζί του, είν' αυτοί που θα ευτυχήσουν.

158. Πες: "Ω! Άνθρωποι! Εγώ είμαι για σας όλους Απόστολος του ΑΛΛΑΧ, που σ' Αυτόν ανήκει η εξουσία των ουρανών και της γης. Δεν υπάρχει άλλος θεός, παρά μόνο Αυτός. Δίδει τη ζωή και το θάνατο. Γι' αυτό πιστέψτε στον ΑΛΛΑΧ και στον Απόστολό Του, τον αναλαβάνητο Προφήτη, που (κι ο ίδιος) πιστεύει στον ΑΛΛΑΧ και στους Λόγους Του. Ακολουθείστε τον, κι ίσως μπορέσετε να οδηγηθείτε (στη σωτηρία).

159. Ανάμεσα στη γενιά του Μωυσή, υπάρχει μια ομάδα που καθοδηγεί (άλλους) με την αλήθεια και με το φως της δικαιοσύνης.

160. Και τους κόψαμε (διαιρέσαμε) σε δώδεκα φυλές (ή έθνη), και παραγγείλαμε στο Μωυσή όταν ο (διψασμένος) λαός του, του ζήτησε νερό: "κτύπα το ραβδί σου με το ραβδί σου", κι αμέσως τότε ξεπήδησαν (με ορμή) δώδεκα πηγές και γνώρισε κάθε ομάδα το τόπο

وَالْإِنجِيلَ بِأَمْرِهِمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحْدِثُ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ
عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَاتِ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ
وَالْأَعْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ
وَعَزَّزُوا وَنَصَرُوا وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ
مَعَهُ ۗ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٧﴾

قُلْ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ
جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَمَا مَنَّ اللَّهُ بِرَسُولِهِ
الَّتِي آتَىٰ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَكَلِمَاتِهِ ۗ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَّهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ
يَعْتَدُونَ ﴿١٥٩﴾

وَقَطَعْنَاهُمْ اثنى عشرَ اَسْبَاطًا اُمَمًا وَاَوْحَيْنَا
اِلَىٰ مُوسٰى اِذْ اَسْتَسْقٰهُ قَوْمُهٗٓ اَنْ يَّضْرِبَ
بِعَصَاكَ الْخَجَرَ فَانجَبَتْ مِنْهُ
اثنى عشرَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُناسٍ
مَّشْرَبَهُمْ وَظَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْعَمَمَ وَاَنْزَلْنَا

που θα έπινε. Και σκιάσαμε πάνω τους με τα σύννεφα, και κατεβάσαμε σ' αυτούς το μάννα και τα ορτύκια (λέγοντας): "Φάτε απ' τις καλές (προμήθειες) που σας προσφέραμε", (άλλ' εστασίασαν) κι όμως Εμάς δεν Μας αδίκησαν, ενώ αδίκησαν τον ίδιο τον εαυτό τους.

161. Και θυμηθείτε ό,τι τους έχουν πει: "Κατοικείτε αυτό το χωριό και τραφείτε (απολαμβάνοντας τα όμορφα) απ' αυτό, όπως θέλετε, αλλά να πείτε τη λέξη της ταπεινοφροσύνης, και να μπειτε απ' την πόρτα σκύδοντας από ταπεινότητα, (και τότε) θα συγχωρήσουμε, τα λάθη σας, και θ' αυξήσουμε (το μερίδιο) εκείνων που κάνουν το καλό".

162. Οι παραβάτες όμως -ανάμεσα τους- άλλαξαν (την έννοια) του λόγου που τους δόθηκε, γι' αυτό στείλαμε πάνω τους μια τιμωρία απ' τον ουρανό για ό,τι επανειλημμένα παραβίαζαν.

163. Και ρώτησέ τους για το χωριό που ήταν κοντά στη θάλασσα, όταν (οι κάτοικοί του) παραβίαζαν όσον αφορά (την αργία) του Σαββάτου. Γιατί κατά τη μέρα του Σαββάτου τα ψάρια τους έρχονταν κοντά τους, έχοντας φανερά (πάνω απ' το νερό) ενώ κατά τη μέρα που δεν είχαν Σάββατο, δεν έρχονταν. Έτσι τους δοκιμάσαμε γιατί είχαν παραδοθεί στην παρανομία.

164. Και σαν είπαν μερικοί απ' αυτούς: "Γιατί νουθετείτε ένα λαό, που ο ΑΛΛΑΧ θα εξαφανίσει, ή θα τον τιμωρήσει με σκληρά βασανιστήρια"; Είπαν (εκείνοι που

عَلَيْهِمُ الْعَمَلُ وَالسَّلْوَى كَلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ
مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ
كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٦١﴾

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا
مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا
الْبَابَ سَجْدًا تَقْبِلَ لَكُمْ حُطَّتِكُمْ
سَرَيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦٢﴾

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي
قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنْ
السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٦٣﴾

وَسَأَلْتَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةً
الْبَحْرِ إِذْ يَعْبُدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ
جِثَّتَانِهِمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ
لَا تَسْبُتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبِّئُهُمْ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٤﴾

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ
أَوْ مُعَدِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَى رَبِّكُمْ
وَلَعَلَّهُمْ يَنْتَفِعُونَ ﴿١٦٥﴾

νουθετούσαν): "Για να εκπληρώσουμε το καθήκον μας προς τον Κύριό σας, κι ίσως είναι δυνατόν να Τον φοβηθούν".

165. Κι όταν λησμόνησαν (τις προειδοποιήσεις) που τους δόθηκαν, σώσαμε εκείνους που απαγόρευαν το κακό, ενώ τιμωρήσαμε τους κακοποιούς με τρομερή δοκιμασία, γιατί παραδόθηκαν στην παρανομία.

166. Και σαν παραβίασαν (αυθαδέστατα) ό,τι τους ήταν απαγορευμένο, είπαμε σ' αυτούς: "Να γίνετε πίθηκοι, καταφρονημένοι κι απόβλητοι".

167. Κοίτα, όταν ο Κύριός σου δήλωσε ότι θα έστελνε εναντίον τους - κατά τη Μέρα της Κρίσης - αυτούς που θα τους βασάνιζαν σκληρά. Γιατί ο Κύριός σου είναι γρήγορος στην ανταπόδοση της τιμωρίας, αλλ' είναι όμως και Πολυεπιεικής (και) Πολυεύσπλαχνος.

168. Και τους χωρίσαμε σε τμήματα (έθνη) πάνω στη γη. Ανάμεσά τους είναι οι ενάρετοι (οι δίκαιοι) κι άλλοι το αντίθετο. Και τους δοκιμάσαμε με το καλό και το κακό, ώστε ίσως κι επιστρέψουν (στην καθοδήγηση).

169. Κι ήρθαν -έπειτα απ' αυτούς- μια (πονηρή) γενιά, που κληρονόμησε τη Βίβλο, (πλην όμως) προτίμησαν (για τον εαυτό τους), τη ματαιότητα αυτού του κόσμου, λέγοντας (σα δικαιολογία): "Τούτο, θα μας το συγχωρήσει. "Κι αν (ακόμα) όμοια ματαιοδοξία έρθει στο

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ
عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعِقَابٍ
بِئْسَمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾

فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا نُهَوُّعُهُ قَلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً
خَاسِيَةً ﴿١٦٦﴾

وَإِذْ تَأَذَّرَ رَبُّكَ لِيُغَيِّرَ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ
الْفَيْصَمَةِ مَن يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ
لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٧﴾

وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِّنْهُمْ
الضَّالِّينَ حَتَّىٰ وَصَّوْنَهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَيَلْوَنَهُمْ
بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ
عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفِرُ لَنَا وَإِن يَأْتِهِمْ
عَرَضٌ مِّثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ
أَن لَّا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ

δρόμο τους, την παίρνουν (κι αυτή). Μήπως δεν ανέλαβαν την υποχρέωση (από τον ΑΛΛΑΧ), στη Συμφωνία της Βίβλου, να μη λένε για τον ΑΛΛΑΧ παρά μόνο την αλήθεια; Κι μελέτησαν το περιεχόμενό Της (της Βίβλου). Το σπίτι της Μέλλουσας Ζωής είναι το καλύτερο (για κατοικία) των ενάρετων. Μήπως δεν βάλατε γνώση;

170. Και για εκείνους που -σταθερά- επιμένουν στο Βιβλίο, κι ορίζουν πλήρη προσευχή, ποτέ δεν κάνουμε να Χάσουν την αμοιβή των ενάρετων.

171. Κι όταν υψώσαμε πάνω τους το Όρος σαν σκιά κι ενόμισαν ότι θα έπεφτε πάνω τους. "Πάρτε ό,τι σας δώσαμε (τις Εντολές) με δύναμη (τηρείστε αυστηρά) και να θυμάστε το περιεχόμενό τους, ίσως μπορέσετε να γίνεστε θεοσεβείς".

172. Κι όταν ο Κύριός σου πήρε απ' τις πλευρές των Παιδιών του Αδάμ - τους απογόνους- και τους έκανε να επιμαρτυρήσουν όσον αφορά τον εαυτό τους, (λέγοντας): "Μήπως δεν είμαι Εγώ ο Κύριός σας; Κι αυτοί απάντησαν: "Ναι! το ομολογούμε, (είπε ο ΑΛΛΑΧ): "Για να μην πείτε (τότε) κατά την Ημέρα της Κρίσης ότι: "Αυτό το αγνοούσαμε".

173. Ή να πείτε ότι: Επειδή οι γονείς μας -πριν από μας- ακολούθησαν ψευτικούς θεούς, κι εμείς ήμασταν οι απόγονοί (τους) -μετά απ' αυτούς- γιατί τότε μας καταστρέφεις ό,τι επιπόλαια έκαναν (εκείνοι);

174. Μ' αυτό τον τρόπο εξηγούμε

وَالَّذَارُ الْأَجْرَةَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ
يَنْقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٧٠﴾

وَالَّذِينَ يَمْسِكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧١﴾

وَإِذْ نُنشِئُ الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظِلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ
وَأَقْعَبُ يَوْمَ عُدُوهُمْ إِيمَانُ أَتَيْنَكُم بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٢﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا
بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا
عَن هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٣﴾

أَوْ قُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِن قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً
مِّن بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٤﴾

وَكَذَلِكَ نَقُصِّلُ الْأَيَّاتِ لِعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٥﴾

λεπτομερειακά τις Εντολές κι ίσως μπορέσουν κι επιστρέψουν.

175. Κι απάγγελιέ τους - την είδηση εκείνου που του στείλαμε τις Εντολές μας, και τις αγνόησε, κι έτσι ο Σατανάς τον αποπλάνησε, κι ήταν απ' τους πλανουμένους.

176. Κι αν το θέλαμε θα μπορούσαμε να τον ανηψώσουμε μ' Αυτές (τις Εντολές), εκείνος όμως έγειρε στη γη (σ' άλλους τρόπους) κι ακολούθησε τις (μάταιες) επιθυμίες του. Μοιάζει σαν το σκύλο, που όταν του επιτίθεσαι, κρεμά έξω τη γλώσσα του, (λαχανιάζει), ή κι αν τον αφήσεις (μόνο), πάλι κρεμά έξω τη γλώσσα του. Έτσι μοιάζει κι ο λαός που διαψεύδει τις Εντολές Μας, γι αυτό να διηγείσαι την ιστορία, κι ίσως (τότε) μπορέσουν να σκεφτούν.

177. Τι κακό παράδειγμα είναι ο λαός εκείνος που (οι άνθρωποί του) αρνούνται τις Εντολές Μας κι αδικούν τον εαυτό τους.

178. Όποιον ο ΑΛΛΑΧ καθοδηγεί, αυτός είναι ο πραγματικός καθοδηγούμενος. Και όποιον (ο ΑΛΛΑΧ) δεν καθοδηγεί αυτός τότε είναι ο χαμένος.

179. Πολλά είναι τα Πνεύματα κι οι άνθρωποι που πλάστηκαν για την Κόλαση. Έχουν καρδιές και μ' αυτές δεν καταλαβαίνουν, κι έχουν μάτια, που μ' αυτά δεν βλέπουν, κι αυτιά που μ' αυτά δεν ακούνε. Αυτοί μοιάζουν σαν τα ζωντανά (τα κοπάδια) κι όχι (απ' αυτά)

وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَاسْتَحْتَبَ مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٥﴾

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوْنَهُ فَكُفِرَ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثَ أَوْ تَرَكَهٗ يَلْهَثُ ذَٰلِكَ مِثْلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصْ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٧﴾

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضِلِلْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١٧٨﴾

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَهُمْ آذَانٌ لَا تَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلَّغْنَا أَصْلَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغٰفِلُونَ ﴿١٧٩﴾

περισσότερο ανόητοι -γιατί αυτοί είν' οι απρόσεχτοι (στις προειδοποιήσεις).

180. Στον ΑΛΛΑΧ ανήκουν τα ωραιότερα ονόματα, γι' αυτό μ' αυτά να τον προσφωνείτε, κι αποφεύγετε εκείνους που βεβηλώνουν τις ονομασίες Του, γιατί, γι' αυτό που κάνουν, θα έχουν (την ανάλογη) ανταπόδοση.

181. Κι απ' αυτούς που πλάσαμε υπάρχει έθνος που καθοδηγεί (άλλους) με την αλήθεια και μ' αυτήν παρέχει δικαιοσύνη.

182. Κι εκείνοι που διάψευσαν τις Εντολές Μας θα τους εξαφανίζουμε σιγά σιγά με τρόπο, που δεν το περιμένουν.

183. Αναβολή θα παραχωρήσω σ' αυτούς γιατί η τιμωρία Μου, είναι δυνατή (κι αλάνθαστη).

184. Μήπως δεν σκέπτονται: ότι ο Σύντροφός τους δεν κυριεύθηκε από τρέλα, αλλ' είναι ένας ειλικρινής προειδοποιητής!

185. Ή ακόμα, γιατί δεν βλέπουν (την τάξη) που βασιλεύει στους ουρανούς και τη γη και σ' όλα τα δημιουργήματα του ΑΛΛΑΧ; Κι ότι μπορεί το προσχεδιασμένο τέρμα τους να γίνει πολύ κοντά; Κι έπειτα (μετά από το Κοράνιο) σε ποιο Μήνυμα θα πιστεύουν;

186. Όποιον κάνει ο ΑΛΛΑΧ να παραστρατήσει καμιά βοήθεια δεν βρίσκει. Θα τους εγκαταλείψει στις καταχρήσεις

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذُرُوا الَّذِينَ
يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ
يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾

وَأْمَلِ لَهُمْ إِنَّا كِيدِيٍّ مِّنْهُنَّ ﴿١٨٣﴾

أَوَلَمْ يَنْفَكُوا مَا بَصَحْتَهُمْ مِنْ جِنَّةٍ
إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مِّنْهُنَّ ﴿١٨٤﴾

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ
أَجَلُهُمْ فَيَأْتِي حَدِيثٌ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾

مَنْ يُضِلِلْ اللَّهُ فَلا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾

τους, να περιφέρονται άσκοπα.

187. Σε ρωτάνε για την Ώρα (του τέλους - την Έσχατη) -πότε- έχει προσδιοριστεί ο χρόνος της. Πες: "Στο Κύριό μου βρίσκεται η γνώση της. Κανένας παρά μόνο Αυτός μπορεί ν' αποκαλύψει την ώρα της (πότε θα συμβεί). Είναι άγνωστη, (η σκέψη του χρόνου) ούτε στους ουρανούς ούτε στη γη (στους αγγέλους και στους ανθρώπους). Μόνο αφνιδιαστικά θα έλθει σε σας". Σε ρωτάνε, σαν να ήταν γνωστή σε σένα, πες: "Η γνώση γι' αυτό είναι στον ΑΛΛΑΧ (και μόνο), κι όμως οι περισσότεροι άνθρωποι δεν ξέρουν (αυτή την αλήθεια)".

188. Πες: "Δεν εξουσιάζω για τον εαυτό μου ό,τι με ωφελεί, ούτε ό,τι με βλάπτει, ειμή μόνο αν ήταν θέλημα του ΑΛΛΑΧ. Αν γνώριζα τ' αόρατα (εκείνα που θα συμβούν), θα είχα πολλαπλασιάσει τ' αγαθά (μου) και κανένα κακό δε θα μ' άγγιζε. Εγώ όμως δεν είμαι παρά προειδοποιητής (απειλών) κι αγγελιαφόρος (ειδήσεων) χαράς για το λαό (που οι άνθρωποί του) έχουν πίστη".

189. Είν' Εκείνος που σας έπλασε από ένα και μόνο πρόσωπο, κι έκανε τη γυναίκα του - απ' την ίδια φύση - για να μπορεί να κατοικήσει μαζί της (αγαπημένα). Κι όταν ενώθηκαν, φορτώθηκε (η γυναίκα) ένα ελαφρό φορτίο, και περπατούσε μαζί του (απαράτηρητα). Όταν αυξήθηκε το φορτίο της, τότε κι οι δύο προσευχήθηκαν στον ΑΛΛΑΧ, τον Κύριό τους, (λέγοντας): "Αν μας φέρεις ένα ενάρετο (παιδί καλής

يَسْتَأْذِنُكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِنَهَا قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَهَا
عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّبُهَا لَوْ قُبِحَ لِأَهْوَيْتُ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ الْآيَةُ يَسْتَأْذِنُكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ
عَهَا قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٧﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ
وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَأَسْتَكْبَرْتُ
مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسْنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ
وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾

﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ
مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا
حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَفَلَتْ
دَعَا اللَّهُ رَبَّهُمَا لَئِن آتَيْتَنَا صَالِحًا لَتَكُونَنَّ
مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾

πάστας), (υποσχόμαστε ότι) θα είμαστε απ' εκείνους που (πάντα) θα σ' ευγνωμονούν".

190. Όταν όμως τους έδωσε ενάρετο (παιδί), έκαναν γι' Αυτόν συνεταιίρους για (το δώρο) που τους έδωσε. Ο ΑΛΛΑΧ όμως είναι ο Ύψιστος των συνεταιίρων που Του αποδίδουν.

191. Μήπως - αποδίδουν (σ' Αυτόν) σα συνεταιίρους πράγματα που δεν μπορούν να δημιουργήσουν τίποτε, άλλ' είναι τα ίδια πλασμένα;

192. Κι ούτε να τους βοηθήσουν μπορούν, μήτε και να βοηθήσουν τον εαυτό τους!

193. Κι αν τους καλέσετε στο (δρόμο) που οδηγεί στη σωτηρία, δεν θα σας υπακούσουν. Για αυτούς είναι το ίδιο, είτε τους προκαλείτε είτε σωπαίνετε.

194. Στ' αλήθεια όσους επικαλείστε (σα θεούς), αντί του (αληθινού) ΑΛΛΑΧ, είναι δημιουργήματα σαν κι εσάς. Αν πράγματι σοβαρολογείτε, επικαλεσθείτε τους και ας απαντήσουν την επίκλησή σας!

195. Μήπως έχουν πόδια, για να περπατούν μ' αυτά; ή έχουν χέρια για να κτυπούν μ' αυτά; ή έχουν μάτια, για να βλέπουν μ' αυτά; ή έχουν αυτιά, για ν' ακούουν μ' αυτά; Πεs: "Προκαλέστε τους συνεταιίρους σας (τους ψεύτικους θεούς σας) κι έπειτα παγιδεύσετέ με, και μη μου δώσετε αναβολή! (αλλά

فَلَمَّا ءَاتَنَّهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَآءَ فِيمَا ءَاتَنَّهُمَا فَتَعَلَىٰ ٱللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾

أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١٩١﴾

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾

وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى ٱلْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَآءَ عَلَيَّكُمْ ءَدْعُوهُمْ ءَأَمْ أَن تَشْرِكُونَ ﴿١٩٣﴾

إِنَّ ٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩٤﴾

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا ءَأَمْ لَهُمْ آيْدٍ يَبْتَاطُونَ بِهَا ءَأَمْ لَهُمْ ءَعْيُنٌ يُّبْصِرُونَ بِهَا ءَأَمْ لَهُمْ ءَأْدَانٌ يَّسْمَعُونَ بِهَا قُلْ ءَدْعُوا شُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنظِرُونَ ﴿١٩٥﴾

ματαιοπονείτε).

196. "Γιατί ο Προστάτης μου είναι ο ΑΛΛΑΧ, που αποκάλυψε το Βιβλίο (σταδιακά) και που (ξεχωρίζει) και θα υποστηρίξει τους ενάρετους".

197. "Κι αυτούς που επικαλείστε (σα θεούς) αντί του (αληθινού ΑΛΛΑΧ), είναι ανίκανοι να σας βοηθήσουν κι ούτε τον εαυτό τους μπορούν να βοηθήσουν".

198. Κι αν τους καλέσετε στο (δρόμο) που οδηγεί στη σωτηρία, δεν ακούουν και θα τους δεις να έχουν τα μάτια τους πάνω σου, χωρίς να σε βλέπουν.

199. Πάρε το εύκολο (το απλό) πρόσταξε το δίκιο, κι απόφευγε τους αμαθείς.

200. Κι αν υποκινηθείς από σατανικό μουρμούρισμα αναζήτησε καταφύγιο στον ΑΛΛΑΧ, γιατί ακούει και γνωρίζει (τα πάντα).

201. Εκείνοι που είχαν θεοσέβεια αν καμιά πονηρή σκέψη απ' το Σατανά τους δοκίμαζε, τότε, θυμήθηκαν τον ΑΛΛΑΧ, κι αμέσως βλέπουν (σωστά).

202. Τ' αδέρφια τους όμως (οι πονηροί), τους παρασύρουν (πιο βαθιά) στην πλάνη και ποτέ δεν θα χαλαρώσουν (τις προσπάθειές τους).

203. Κι αν δε τους δώσεις ένα εδάφιο (του Βιβλίου) θα πουν: "Γιατί δεν το φέρεις;" Απάντησε: "Εγώ δεν ακολουθώ

إِنَّ وَلِيِّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ تَوَلَّى
الضَّالِّينَ ﴿١٩٦﴾

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ
نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَصُدُّونَ ﴿١٩٧﴾

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ
يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ
عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٩٩﴾

وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ
بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَا لَهُمْ حُلْيَةٌ
مِّنَ الشَّيْطَانِ تَدَّكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ
لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٠٢﴾

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا
قُلْ إِنَّمَا أُنشِئُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرٌ

παρά ό,τι μου ενέπνευσε ο Κύριός μου. Αυτό (το Κοράνιο) είναι φώτιση και καθοδήγηση κι ευλογία απ' τον Κύριό σας για λαό που πιστεύει".

204. Κι αν διαβαστεί το Κοράνιο, ακούστε το (με προσοχή) και σωπάτε, ίσως να ελεηθείτε.

205. Κι εσύ (ω! αναγνώστη)! να θυμάσαι -κάθε πρωί και κάθε δειλινό- (στα δάθη) της ψυχής σου τον Κύριό σου, με ταπεινοφροσύνη κι ευλάβεια, κι όχι με επιδεικτικά λόγια, και μην είσαι απ' εκείνους που δεν προσέχουν.

206. Πράγματι, εκείνοι που είναι κοντά στον Κύριό σου, δεν αποστρέφονται αλαζονικά από την λατρεία Του, αλλά Τον δοξάζουν και μόνο σ' Αυτόν υποκλίνονται.

(8) Σούρα ελ-Ενφάλ (Τα Λάφυρα του Πολέμου)

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ,
του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου

1. Σε ρωτούν για τα λάφυρα (του πολέμου). Πεs: "(Τέτοια) λάφυρα ανήκουν στον ΑΛΛΑΧ και τον Απόστολο. Γι' αυτό να σέβεστε τον ΑΛΛΑΧ και να είστε συνεπείς στις μεταξύ σας σχέσεις. Κι υπακούετε στον ΑΛΛΑΧ και στον Απόστολό Του, αν είστε πιστοί".

2. Οι Πιστοί είναι αυτοί που, όταν αναφέρεται ο ΑΛΛΑΧ τρεμουλιάζει η καρδιά τους, κι όταν διαβάζονται σ'

مِن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٢﴾

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ

وَاصْبِرُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٤﴾

وَأَذْكُرَنَّكَ فِي نَفْسِكَ نَضْرَعًا وَخِيفَةً

وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ

وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ

وَيَسْجُدُونَ لَهُ، وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْتَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصِلُوا أَذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا

اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّت

لَهُمْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ، رَادَّتْهُمْ آيَاتُنَا